

สำรหน้าท่พลเมือง (สำรท่ 2)

พมพ์เขี้ยวสู่การเป็นพลเมืองดีและสังคมสันติสุข

สรุปสำรสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้ (ส 2.1 - ส 2.2)

4 เสาหลักของการเป็นพลเมืองดี

บทบาทและหน้าที่

ปฏิบัติตามบทบาทตั้งแต่ระดับ
ครอบครัวถึงประเทศชาติ

กฎหมายและสิทธิ

เคารพกฎหมายและสิทธิเสรีภาพ
ของตนเองและผู้อื่น

วัฒนธรรม

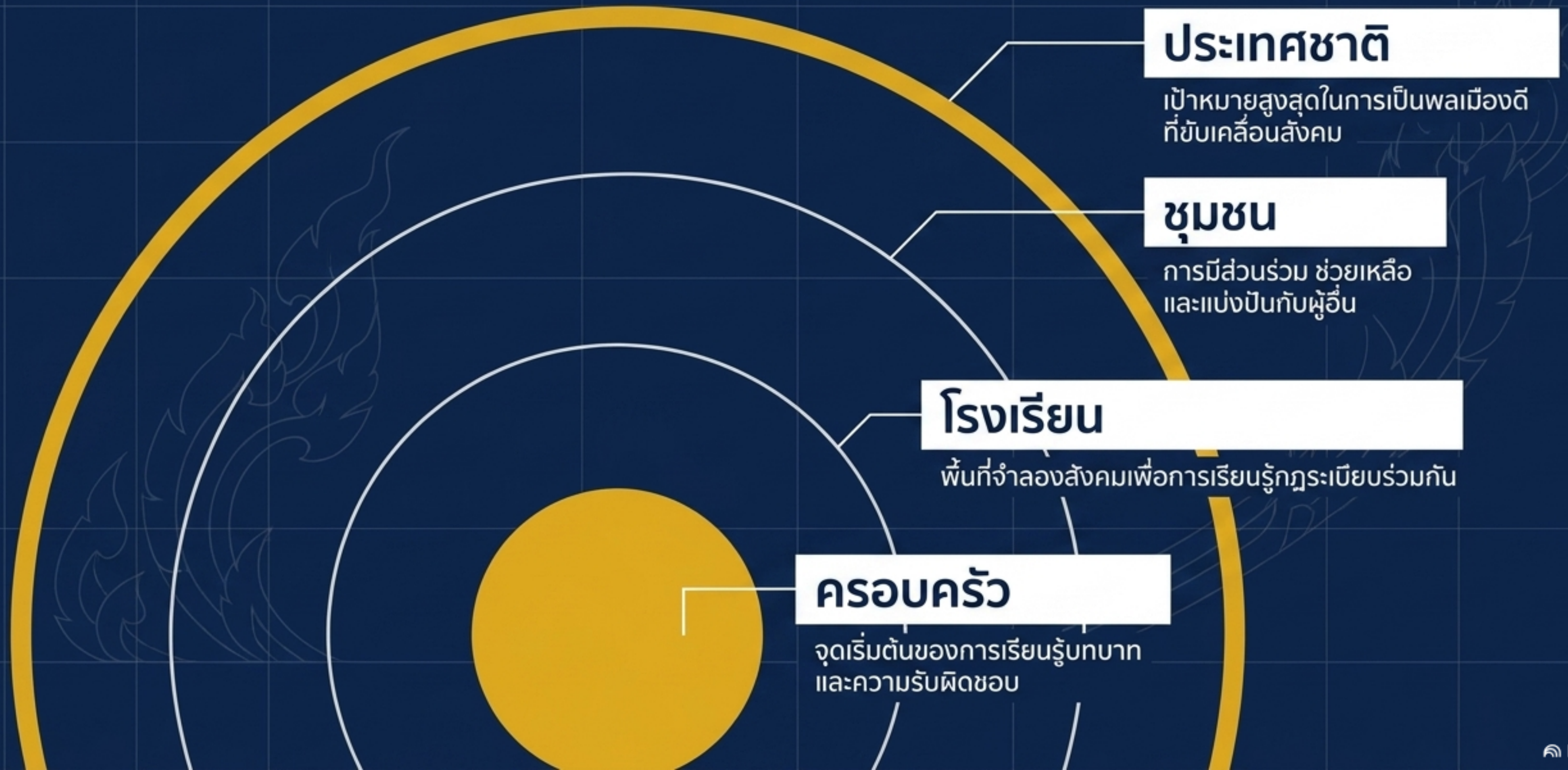
สืบสานและรักษาประเพณี
อันดีงามของไทย

การปกครอง

เข้าใจระบบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ขอบเขตความรับผิดชอบที่ขยายตัว

ความสมดุลของสังคม: สิทธิเสรีภาพ vs. กฎหมาย

สิทธิและเสรีภาพ

สิ่งที่พลเมืองพึงมีและสามารถกระทำ
ได้โดยอิสระตามกฎหมายกำหนด

กฎหมายและการเคารพผู้อื่น

ขอบเขตและกติกาที่ป้องกันไม่ให้เรา
ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น

สิทธิของเรา สิ้นสุดลงเมื่อไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น — กฎหมายคือเครื่องมือรักษาสมดุลนี้

วัฒนธรรมและประเพณี: รากฐานที่เชื่อมโยงสังคม

การสืบสาน ส่งต่อภูมิปัญญาจากรุ่นสู่รุ่นไม่ให้สูญหาย

ความภูมิใจ สร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เอกลักษณ์ชาติ สิ่งที่แยกสังคมไทยออกจากสังคมอื่น

วัฒนธรรมไม่ใช่เพียงเรื่องของอดีต แต่คือ “หัวใจ”
ที่ยึดโยงผู้คนในสังคมปัจจุบันให้อยู่ร่วมกันอย่าง
กลมเกลียวและมีรากฐานที่มั่นคง

โครงสร้างระบบการเมืองการปกครองไทย

รัฐธรรมนูญ มาตรา 50: พิมพ์เขียวฉบับสูงสุดของพลเมือง บทบัญญัติสูงสุดที่รวบรวม "หน้าที่" ของคนไทย

- พิทักษ์รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมีส่วนร่วมทางการเมือง
- ป้องกันประเทศและรักษาผลประโยชน์ของชาติ

รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดแค่โครงสร้างการปกครองประเทศ แต่กำหนดหน้าที่ให้เราทุกคนเป็น "ผู้ค้ำจุน" ประเทศชาติ

บทสรุป: สมการสู่สังคมสันติสุข

- สาธารณชาติพลเมืองไม่ใช่เพียงการท่องจำกฎหมายหรือประเพณี แต่คือ "คู่มือ" ในการอยู่ร่วมกัน
- เมื่อพลเมืองเข้าใจบทบาท เคารพสิทธิ รักษาวัฒนธรรม และยึดมั่นในระบบการปกครอง... ผลลัพธ์สูงสุดที่เกิดขึ้นคือ การดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุข